

LA GALERIA

Joan Domènech

Territori llunyà

Per una vegada, no passarà res que no parli del meu territori més immediat i dediqui la columna a un de més llunyà. Acabo d'arribar de la Cerdanya després d'un viatge llampec per contactar amb els historiadors i lletraferits de la zona a fi d'estimular-los per escriure algunes monografies o guies per a la col·lecció dels Quaderns de la Revista de Girona que tinc sota la meva direcció. Anar a Puigcerdà fa una certa mandra per als que vivim a Girona o a la costa i, possiblement, una sensació semblant deu afectar els habitants d'aquella comarca per fer a la inversa. Aquesta és la raó que, mentre que d'altres comarques no ens falten mai propostes, de la Cerdanya n'escassegen. Hi ha massa distància i una mica de desconexió. D'altra banda, la zona pateix una divisió administrativa que no facilita les coses. Determinats pobles formen part de la Cerdanya lleidatana, d'altres de la gironina i, encara, si seguim realment la configu-

**Si tot va bé,
tindrem aviat
noves
monografies
sobre Bolvir,
Ger, Guils i Alp**

ració natural de l'espai, caldria tenir en compte els pobles que cauen dintre de la part francesa, bo i considerant, encara, aquesta hèrnia especial, que és Llúvia i el seu entorn. La història genera aquestes anomalies. Però si acabo de dir que hi ha una mandra recíproca a relacionar-se –almenys aparent-

ment– també és cert que la gent de cultura de la demarcació és molt dinàmica, té moltes ganes de fer i de contactar, et rep amb una gran cordialitat, t'explica els seus projectes i et mostra els seus centres –el museu i l'arxiu, entre altres– i les prospeccions que fan encara sota el vell campanar de la plaça i en d'altres llocs. És un plaer la conversa amb els capdavanters de la vida cultural cerdana, l'Alfred Pérez Bastardes, l'Oriol Mercadal, la Sara Aliaga, l'Enric Quílez, l'Erola Simon, el Ramon Moliné, els mateixos alcalde i regidor de Cultura de Puigcerdà, compromesos, igualment, a tirar endavant publicacions importants. Tots ells fan honor, també, al record del malaguanyat Sebastià Bosom. Feina se'n fa i, en tot cas, en gaudim poc per falta, a vegades, de comunicació. De moment, si tot va bé, tindrem aviat noves monografies sobre Bolvir, Ger, Guils i Alp i ens quedaran per més endavant Fontanals de Cerdanya, Das, Urús, Isòvol i Meranges, bàsicament. Els propis noms –trets tres o quatre– ens sonen rars, cosa que no passa tant amb municipis d'altres comarques que tenim més a l'abast. És conseqüència de la separació i de tot aquest muntanyam que cal superar per arribar a la vall i a la capital que emergeix, al-tiva, damunt del seu puig (Puig cerdà).